

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ चतुष्पादं पृथग्वारं प्रयोगप्रतीकारैश्चतुर्भिः पदैर्युक्तं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

सोभ्यगच्छतयक्षेन्द्रमाहूतः पृथिवीपते ॥ स्त्रीसरूपो महाराजतस्यौ व्रीडासमन्वितः ॥ ४४ ॥ तं शशापायसंक्रुद्धो धनदः कुरुनंदन ॥ एवमेव भवत्वद्यस्त्रीत्वं पापस्य  
गुह्यकाः ॥ ४५ ॥ ततो ब्रवीद्यक्षपतिर्महात्मा यस्माददास्त्ववमन्येह यक्षान् ॥ शिखंडिनो लक्षणं पापबुद्धेः स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ॥ ४६ ॥ अप्रवृत्तं सुदुर्बुद्धे  
यस्मादेतत्त्वया कृतं ॥ तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्रीत्वं सापुरुषस्तथा ॥ ४७ ॥ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल ॥ स्थूणस्यार्थं कुरुष्वान्तं शापस्येति पुनः पुनः ॥ ४८ ॥  
ततो महात्मा यक्षेन्द्रः प्रत्युवाचानुगामिनः ॥ सर्वान्यक्षगणां स्तातशापस्यांतचिकीर्षया ॥ ४९ ॥ शिखंडिनि हते यक्षाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यते ॥ स्थूणो यक्षो निरुद्धे गो  
भवत्विति महामनाः ॥ ५० ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवो यक्षराजः सुपूजितः ॥ प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः ॥ ५१ ॥ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा ॥  
समये चामगमत्तूर्णं शिखंडी तं क्षपाचरं ॥ ५२ ॥ सो भिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोऽस्मि भगवन्निति ॥ तमब्रवीत्ततः स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ॥ ५३ ॥ आर्जवेनागतं  
दृष्ट्वा राजपुत्रं शिखंडिनं ॥ सर्वमेव यथावत्तमाचक्षे शिखंडिने ॥ ५४ ॥ यक्ष उवाच शमो वैश्रवणेनाहं त्वत्कृते पार्थिवात्मज ॥ गच्छेदानीं यथाकामं चर  
लोकान्यथा सुखं ॥ ५५ ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्येन शक्यमतिवर्तितुं ॥ गमनंतवचे तोहि पौलस्त्यस्य च दर्शनं ॥ ५६ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्तः शिखंडी तु स्थूणय  
क्षेण भारत ॥ प्रत्याजगाम नगरं हर्षेण महता वृतः ॥ ५७ ॥ पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनैः ॥ द्विजाती देवताश्चैव चैत्यानथ च तुष्पथान् ॥ ५८ ॥ द्रुपदः स  
हपुत्रेण सिद्धार्थेन शिखंडिना ॥ मुदं च परमं लेभे पांचाल्यः सह बांधवैः ॥ ५९ ॥ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव ॥ शिखंडिनं महाराजपुत्रं स्त्रीपूर्विणं तथा ॥  
॥ ६० ॥ प्रतिपेदे च तुष्पादं धनुर्वेदं तृपात्मजः ॥ शिखंडी सह युष्माभिर्धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ॥ ६१ ॥ मम त्वेतच्च रास्तातयथा वत्स्य वेदयन् ॥ जडांधवधिराकाराये मु  
क्ताद्रुपदे मया ॥ ६२ ॥ एवमेष महाराज स्त्रीपुमान्द्रुपदात्मजः ॥ स संभूतः कुरुश्रेष्ठ शिखंडी रथसत्तमः ॥ ६३ ॥ ज्येष्ठाकाशिपतेः कन्या अंबानामेति विश्रुता ॥ द्रुप  
दस्य कुले जाता शिखंडी भरतर्षभ ॥ ६४ ॥ नाहमेनं धनुष्पाणि युयुत्सुं समुपस्थितं ॥ मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत ॥ ६५ ॥ व्रतमेतन्मम सदा पृथिव्यामपि वि  
श्रुतं ॥ स्त्रियां स्त्रीपूर्वके चैव स्त्रीनामिस्त्री सरूपिणि ॥ ६६ ॥ न मुंचेयमहं बाणमिति कौरव नंदन ॥ न हन्यामहमेतेन कारणेन शिखंडिनं ॥ ६७ ॥ एतत्तत्त्वमहं वेदजन्म  
तात शिखंडिनः ॥ ततो नैनं हनिष्यामि समरेष्वाततायिनं ॥ ६८ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥